

නුතන ලංකාවේ ජනවාර්ගික කලාපීය මතවාදය හා ජාත්‍යන්තර ව්‍යාපාර

ඇස් බී හෙට්ටිආරච්චි විසිනි

ලංකාවේ දෙමළ ජනතාවගේ අන්‍යෝන්‍යතාවය හා ඔවුන් වසන ප්‍රදේශ ඉන්දියාව සමග ඒකාබද්ධ කළ යුතුය යන අදහස මේ ශතවර්ෂය මුලදී ම ශ්‍රීමත් පොත්තම්බලම් රාමනාදන් විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලැබීය. ලංකාව හා ඉන්දියාව එක් පාලනයක් යටතේ තිබීමේ වැදගත්කම ආනන්ද කුමාරස්වාමි විසින් ද සටහන් කරනු ලැබිණ.⁽¹⁾ ලංකා පාර්ලිමේන්තුවෙන් කැඩී ගොස් ඉන්දියාව සමග එක්වීමට තම වර්ගයාට අයිතියක් ඇතැයි එස්.ජේ.ඒ. වෙල්වනායගම් පාර්ලිමේන්තුවේ දී ම කීවේය.⁽²⁾ දෙමළ ඩයස්පෝරා මත පදනම් වූ ද්‍රවිඩස්තානයක් පිහිටුවා ගැනීමේ අවශ්‍යතාව දෙමළ නායකයන් තුළ විය. තමිල්නාඩුවේ ද්‍රවිඩ මුන්නේත්‍ර කසාගම් පක්ෂයේ මහාචාර්ය දුරේයජ්ජා එම වර්ෂයේදී ම මෙසේ කීවේය. "ලංකාව දැනටමත් අර්ධ දෙමළ රටකි, එය ද්‍රවිඩස්තානය යටතට පත් වූ විට අපේ නිදහස් දෙමළ රාජ්‍යයට ලෝකයේ හොඳම වරාය වූ ත්‍රිකුණාමලය අයත් වනු ඇත."⁽³⁾ එම ද්‍රවිඩස්තානයෙහි අගනුවර විය යුත්තේ ත්‍රිකුණාමලය යැයි ද ඒ අනුව ඊළාම්වාදිහු තීරණය කළහ.

බ්‍රිතාන්‍යයන්ගෙන් නිදහස ලබන විට ඉන්දියානු අර්ධද්වීපය හින්දුස්තානය, පකිස්තානය හා ද්‍රවිඩස්තානය වශයෙන් ජනවර්ග පදනම් කරගත් රාජ්‍යයන් තුනක් යටතේ පාලනය විය යුතුය යන අදහසක් තිබුණත් ද්‍රවිඩස්තානය පිහිටුවීම පිළිබඳ අදහසට මුළු දකුණු ඉන්දියාවෙන් වුව ද පුර්ණ සහයෝගයක් නොලැබිණ. ඊට හේතුව වූයේ දකුණු ඉන්දියාවේ වෙනත් ද්‍රවිඩ රාජ්‍යයන් ඊට සහයෝගය දැක්වීමට මැලිකමක් තමිල්නාඩුවේ දෙමළ දැඩි ආධිපත්‍යය නිසා පෙන්වීම ය. එහෙයින් ඉන්දු-තමිල්-ඊළාම් මතවාදය ඉදිරිපත් කරනු ලැබිණ.⁽⁴⁾ මේ මතවාදය ජනතාව අතරට ගෙන යෑම සඳහා ආරම්භ කරන ලද ප්‍රබල සංවිධානයක් නම් ඉන්දු-ලංකා සමිති සම්මේලනයයි. 1978 දී පළ කළ ඉන්දු-තමිල් ඊළාම් රාජ්‍යයේ සිතියම මගින් එම රාජ්‍යයේ දේශසීමා පවා ලෝකයට හඳුන්වා දෙන ලදී. (සිතියම අංක 1) එම අදහසෙහි සාධාරණත්වය හෝ යෝග්‍යභාවය ඒත්තු ගැන්වීම සඳහා ඉදිරිපත් කළ හැකි පිළිගත හැකි හේතු සාධක නැතත් මුලු දකුණු ඉන්දියාවෙන් හෝ මධ්‍ය ආණ්ඩුවෙන් හෝ ඊට සහයෝගය ලැබී නැතත් ද්‍රවිඩස්තානය පිළිබඳ අදහස අතහැර දමා නැත. ඒ හැරුණු විට ඇතැම් විටක තම වාසිය පිණිස වැරදි ලෙස කරුණු විග්‍රහ කළ අවස්ථා ද ඇත.

ජවහල්ලාල් නේරු විසින් කළ ප්‍රකාශයක් විකෘති කිරීම ඊට එක් නිදසුනකි. ආසියා ශාන්තිකර කලාපය ඉදිරි කාලයෙහි ජාත්‍යන්තර කටයුතුවල දී මධ්‍යස්ථානය විය යුතුය යන මතය ගොඩ නැගීම සඳහා

කරුණු ඉදිරිපත් කළ අය අතර තේරුම හිමිවන්නේ ප්‍රධාන තැනකි. එම මධ්‍යස්ථානය ගොඩ නැගිය යුත්තේ ඉන්දියානු අර්ධදීපය වටාය යනු ද ඔහු විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අදහසක් විය. එහි දී ඔහු මෙසේ කීවේය. 'ඉන්දියානු සාගර කලාපයෙහි මෙන් ම මැද පෙරදිග දක්වා අග්නි දිග ආසියාවෙහි ද ආර්ථික හා දේශපාලන කටයුතුවල මධ්‍යස්ථානය වශයෙන් ඉන්දියාව වර්ධනය වෙයි. අනාගතයේ දී ලෝකයෙහි සීඝ්‍ර දියුණුවකට පත්වන ප්‍රදේශයක දේශපාලනමය වශයෙන් හා උපායමාර්ගික වශයෙන් ඉන්දියාවට වැදගත් තැනක් හිමිවෙයි. ඉන්දියානු සාගරයෙහි ඉන්දියාවට ආසන්නයෙහි පිහිටා ඇති ඉරානය, ඉරාකය, ඇෆ්ගනිස්තානය, ඉන්දියාව, ලංකාව, බුරුමය, මලයාසියාව, සියම, හා ජාවා ආදිය ඇතුළත් කලාපීය ඒකකයක් ඇතිවන්නේ නම් අද පවත්නා සුළු ජන කොටස්වල ප්‍රශ්න නිරාකරණය වනු ඇත. නොඑසේ නම් මුළුමනින් ම වෙනත් ආකාරයකට ඒවා දෙස බැලිය යුතු වනු ඇත'.⁽⁵⁾ මේ කියමනේ ඇතැම් කොටස් එහි සන්දර්භයෙන් පිටට ගනිමින් තම අභිමතාර්ථ මුදුන් පමුණුවා ගැනීම සඳහා පාවිච්චි කළ ඇතැම් ඊළාම් මතවාදීන් විසින් මහන්සි ගෙන ඇත්තේ එයින් ද්‍රවිඩස්තානයක් බිහිකිරීම පිළිබඳ අදහසක් එම ද්‍රවිඩස්තානය පිහිට වූ විට ලංකාවේ ඔවුන් කියන දෙමළ ප්‍රශ්නය විසඳෙන බවත් තේරු විසින් ද පිළිගත් බව පෙන්වා දීමට ය.⁽⁶⁾ තේරු මෙයින් බලාපෙරොත්තු වූයේ අන්තිමේ දී ඉන්දියානු ව්‍යප්තවාදය නව මුහුණුවරකට ගෙන ඒම බව සැබෑවකි. එහෙත් ඊළාම් මතවාදීන් අදහසක් කළ දෙය නොවේ.

ඉන්දියාවේ හා ලංකාවේ එබඳු සන්ධානයක් පිළිබඳ අදහස 1978 දී මුරාජ් දේශායි ප්‍රතිකේෂප කෙළේ ය.⁽⁷⁾ එහෙත්, නොබෝදා පැවැති මැතිවරණයෙන් නැවතත් මහආමැති වශයෙන් පත් වූ කරුණානිධි ලංකාවේ ඇතැම් දෙමළ නායකයන් විසින් හඳුන්වන ලද්දේ ඉන්දියාවේ දෙමළ ජනතාවගේ නායකයා හැටියට නොව ලෝක දෙමළ නායකයා වශයෙනි.⁽⁸⁾ මෙයින් බලාපෙරොත්තු වූයේ දෙමළ ජනතාව සඳහා එක නායකයෙකු සිටිය යුතු බව නැවත අවධාරණය කිරීම ය.

ශ්‍රී ලංකාව ඊළාමයක් කොට එය ද්‍රවිඩස්තානයේ කේන්ද්‍රස්ථානය බවට පත් කිරීම මිලියන අසූවකගේ දැඩි අපේක්ෂාවක් බැවින් එය පහසුවෙන් යටපත් කළ නොහැක්කක් බව අමතක නොකළ යුත්තකි. තම වර්ගයා පීඩනයට හසුවන බවත් ඊට ප්‍රධාන හේතුව තමනට රාජ්‍යයක් නොමැති වීම බවත් ඔවුහු විශ්වාස කරති. ආචාර්ය සී.ජේ. බාලවන්ද්‍රගේ⁽⁹⁾ සභාපතිත්වය යටතේ ඉන්ටර්නැෂනල් ටැම්ප් ඊළාම් රිසර්ච් කොන්ෆරන්ස් නමින් වූ ලෝක සම්මේලනයක් 1991 දී ඇමරිකාවේ ද ඊළඟ අවුරුද්දේ දී ලන්ඩනයේ දී ද පවත්වනු ලැබිණ. එහි තේමාව වූයේ 'ටැම්ප් ඊළාම්-අ තේෂන් විතොට් අ ස්ටේට්' යන්නයි.⁽¹⁰⁾

එහෙයින් එම රාජ්‍යය ලබා ගැනීම සඳහා ඔවුහු දේශීය අරගලයක් ගෙන යති. එය සාධාරණීකරණය කිරීම සඳහා ද, ඊට ආධාර ලබා ගැනීම සඳහා ද ජාත්‍යන්තර මතවාදයක් ගොඩනගති. මේ මතවාදී අරගලය අවුරුදු පණහක පමණ කලක් මුලුල්ලේ වර්ධනය වෙමින් පවති. මේ සඳහා

ජාත්‍යන්තර සාකච්ඡා හා සම්මන්ත්‍රණ රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවල ආධාර යටතේ පවත්වනී. ලිපිලේඛන පළකරන අතර මෙයට පටහැනි වන්නාවූ යම් සාධක ඇත්නම් ඒවා යටපත්කර දමනී. නැතිනම් විනාශ කර දමනී. ඉතා සුක්ෂ්ම අන්දමින් තම මතයට සම්බන්ධ ලිපි ලේඛන පාසැල් පොත්වලට පවා ඇතුළු කරනී. ට්‍රැවෝර් හිග්ගින්බොට්ටම්ගේ සංස්කාරකත්වයෙන් කොලින් ෆෞන්ඩේෂන් ජ්‍යොග්‍රැපි කෝස් යටතේ පළකොට ඇති 'ජ්‍යොග්‍රැපි ට්‍රැවේ බ්‍රැක් 2' නම් ග්‍රන්ථය මෙයට සාක්ෂි සපයයි. එහි පළකර ඇති සිතියම අද ලංකාව නොව ඊළාමය පිහිටුවීමට පසු ඇති වන ලංකාව ය. (සිතියම් අංක 2) වැරදිවලින් ද ගහණ වූ මෙම පොත කොළඹ ජාත්‍යන්තර පාසැල් පරිහරණය කරනු ලැබේ. ඇතැම් ජාත්‍යන්තර ගුවන් සමාගම් මගින් පෙන්වනු ලබන වීඩියෝ දර්ශනවලට පවා මෙම සිතියම ඇතුළු කිරීමට ඔවුහු සමත් වී සිටිති.

මෙම මතවාදී ව්‍යාපාරයේ සන්ධිස්ථානයක් සේ දැක්විය හැකි වසරක් නම් 1951 ය. මේ අවුරුද්දේදී ප්‍රකට අනුල්ලංඝනීය කරුණු තුනක් ඉදිරිපත් විය. මේවා නම් දෙමළ ජනතාව නිශ්චිත ජාතියක් බව, උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් ඔවුන්ගේ නිජබිම බව හා එහි ඔවුනට රාජ්‍යයක් තිබිය යුතු බව ය. ඊළඟ වැදගත් අවස්ථාවක් වූයේ 1976 වඩුක්කොඩ්ඩෙයි (වඩුගොඩ) සම්මේලනයයි. එහි දී පිළිගත් ප්‍රතිපත්ති අනුව සකස් කළ 1977 දෙමළ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයෙහි ඊළාම් (ලංකා රාජ්‍යයක්) සඳහා යන කොටසෙහි මෙසේ සඳහන් වෙයි. 'පාලනය කරන ජාතියේ සහ රජයේ ආරක්ෂක හමුදාවන්ගේ අනුබලය පිට සිංහල මැරවරයන් විසින් ද්‍රවිඩ ජනතාව කොල්ලකා මරා දමන සහ පහරදීම්වලට ගොදුරු වන විට... විනාශයේ පාමුලට තල්ලු වී සිටින්නා වූ ද්‍රවිඩ ජනතාවට... අවසාන වශයෙනුත් ස්ථිර වශයෙනුත් අප විසින් ප්‍රකාශයට පත්කළ යුතු එකම විසඳුම මෙයයි: අපේ මුතුන් මිත්තන් විසින් පාලනය කරනු ලැබූ මේ දේශය පාලනය කළ යුත්තේ අප විසින් පමණය. සිංහල අධිරාජ්‍යවාදීන් අපේ මාතෘභූමියෙන් පිටවී යා යුතුය'.

මේ කඬේර සාවද්‍ය ප්‍රකාශය දෙමළ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ විසින් කරන ලද්දේ ඡන්ද ගුණද්‍රවණ වශයෙනි. එහි ප්‍රතිඵල තිබිණ.

රටේ තත්ත්වය තවදුරටත් තරක අතට හරවා ඊළාම් මතවාදය ගොඩනගමින් ඊළාමය දිනා ගැනීම සඳහා මේ කටයුතු කෙරෙද්දී ලංකා රජය විසින් දැක්වූ ප්‍රතිචාරය උදාසීන විය. අනිත් අතට මෙරට මාක්ස්වාදී ව්‍යාපාර විසින් මේ මතවාදය පිළිගන්නා ලද අතර එය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා උපකාර කරනු ලැබිණ. ඒ අතර මාක්ස්වාදීහු සිංහලයින්ගේ අනන්‍යතාවට හා ඔවුන්ගේ විශ්වාසවලට පහර ගැසූහ. 1987 නවදිල්ලියේ පැවැති සම්මේලනයක දී, උදාහරණයක් වශයෙන්, ආචාර්ය කුමාරි ජයවර්ධන (ඇය ත්‍රිපිටකය සිංහලට පෙරලා බුදුදහම ව්‍යාප්ත කළ දිවංගත ආචාර්ය ඒ. ජී. ද සොයිසා මහතාගේ දියණිය යි. මිථ්‍යා තුනක් ගැන කථා කළා ය. ඒවා මෙසේ ය. ආර්ය වර්ගයා හා එම වර්ගයාට සිංහල

ජනයා අයත් බව, විජයගේ ලංකා සම්ප්‍රාප්තිය හා සිංහල ජාතියේ ආරම්භය අතර පවතින සම්බන්ධතාව හා ධර්මද්වීප සංකල්පය, බුදුන් වහන්සේගේ ලංකාගමනය හා ලංකාව සමග උන්වහන්සේ පැවැත්වූ විශේෂ සම්බන්ධතාව ය.

ඊළාම් ජාත්‍යන්තර ව්‍යාපාරය අද පවත්නා තත්ත්වයට විකාශනය වීමේ ඓතිහාසික වකවානු කීපයක් ඇති බව පෙනේ: (1) 1947-1971, (2) 1972-1976, (3) 1977-1983, (4) 1984-1991, (5) 1992 සිට අද දක්වා.

(1) 1947-1971

1947 සිට 1971 දක්වා වකවානුව තුළ දක්නට ලැබෙන උප කාලපරිච්ඡේදයක් වශයෙන් 1947-1956 දක්වා කාලය ගත හැකිය. දෙමළ ජනතාව සඳහා ලංකාව තුළ වෙන ම පාලනයක් තිබිය යුතුය යන සංකල්පය මේ කාලයේදී තමිල්නාඩුවේ සාකච්චාවට භාජනය වූ බැව් පෙනේ. මේ කාලය තුළ වූ අමාත්‍ය මණ්ඩලවල මනා දෙමළ නියෝජනයක් තිබීමත් ඔවුන්ගේ අසීමිත නියෝජනයක් රාජ්‍ය සේවය තුළ තිබීමත් භාෂා ප්‍රශ්නයක් නොතිබීමත් යන කරුණු ඔවුන්ට උග්‍ර ජාත්‍යන්තර ව්‍යාපාරයක් ගෙන යාමට අවශ්‍ය වාතාවරණය සකස්කර නොදුන් බව පෙනේ. ඩොනමෝර් ප්‍රතිසංස්කරණ ජී.ජී. පොත්තම්බලම් හඳුන්වා දුන්නේ සිංහලයින් දෙසට හුලං හැමීමක් වශයෙනි.⁽¹¹⁾ සර්වජන ජන්ද බලය හිමිවීමෙන් සිංහල බහුතරයක් තේරීම් කාරක සභාවලට පත්වීම නිසා ඔහු මෙය පැවැසී ය. මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ සිංහල බහුතරය බහුතරයක් වශයෙන් පිළිගැනීමට ඔවුන් තුළ වූ අකමැත්ත ය. එය ඇත්ත වශයෙන් ම ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී අදහසකි. 1931 දී පවත්වන ලද රාජ්‍යසභා මැතිවරණය යාපන ජනතාව ලවා බලෙන් ප්‍රතිකෂේප කරවන ලදී. එහිදී දෙමළ දේශපාලන නායකයින් කියා සිටියේ මහජන නියෝජිතයින්ට දෙන ලද බලතල තම ජාතියේ අභිප්‍රායන්ට වඩා අඩු ඒවා බව ය. එහෙත්, අනිත් ප්‍රදේශයන්හි දෙමළ ජනතාව මැතිවරණයට සහභාගි වූහ. මේ අනුව, පළමුවන රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවට ලාංකික දෙමළ කිදෙනෙකු ද ඉන්දියානු දෙමළ දෙදෙනෙකුද තේරී පත්වූ අතර හැටන් ආසනයෙන් තේරී පත්වූ පෙරියපුන්දරම් කම්කරු කර්මාන්ත හා වෙළෙඳ ඇමති ධුරයට තේරී පත් විය. හත් දෙනෙකුගෙන් සමන්විත වූ ඇමති මණ්ඩලයෙහි ඉතිරි සය දෙනාගෙන් පස් දෙනෙක් සිංහල ද එක් අයෙක් මුස්ලිම් ද වූහ.

1936 දී පැවැත් වූ දෙවන රාජ්‍යසභා මැතිවරණයේ දී ලාංකික දෙමළ අට දෙනෙක් ද ඉන්දියන් දෙමළ දෙදෙනෙක් ද තේරී පත්වූහ. එම ඇමති මණ්ඩලයෙහි දෙමළ නියෝජනයක් නොතිබුණ ද කථානායකවරයා ඩබ්ලිව්. දොරේසාමි නම් වූ දෙමළ මන්ත්‍රීවරයෙක් විය. කථානායක ධුරය සඳහා තරඟ කළ ජ්‍යෙෂ්ඨ සිංහල දේශපාලනඥයෙකු වූ ග්‍රැන්සිස් ද සොයිසා පරාජය කොට සිංහල බහුතරයක් විසින් දෙමළ මන්ත්‍රීවරයෙකු තෝරා පත්කර ගැනීම සිංහලයින් ජාතිහේදවාදී දේශපාලනය ප්‍රතිකෂේප කිරීම හුවා

දක්වයි. ශ්‍රීමත් ඩී.බී. ජයතිලක මහකොමසාරිස් වශයෙන් පත්වී 1942 දී ඉන්දියාවට යෑම නිසා පුරප්පාඩු වූ ස්වදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍ය ධුරයට මහාමාත්‍ය ඩී.ඇස්. සේනානායක විසින් පත්කරනු ලැබුවේ අරුණාවලම් මහාදේව ය. 1947 දී පත්වූ අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ සී.සිත්තම්පලම්, සී. සුන්දරලිංගම් හා ජී.ජී. පොන්නම්බලම් යන දෙමළ ඇමතිවරුන් තිදෙනෙක් සිටියහ. මේ දක්වා මතභේදයකින් තොරව සමස්ත ලංකා දෙමළ කොංග්‍රසය රජයේ සිටියත් 1949 දී ගෙන ආ ඉන්දියානු හා පකිස්තානු වැසියන්ගේ (පුරවැසි) පනත නිසා ඇස්. ජේ. ඩී. චෙල්වනායගම් හා වන්නියාසිංහම් ද කොංග්‍රසයෙන් ඉල්ලා අස්වූහ. සී සුන්දරලිංගම් ද ඇමති ධුරයෙන් ඉල්ලා අස්විය. එසේ ද වුවත්, ලාංකික දෙමළ මන්ත්‍රීවරුන් එකොළොස් දෙනාගෙන් අට දෙනෙක් ද ඉන්දියානු දෙමළ කොංග්‍රසයේ⁽¹²⁾ මන්ත්‍රීවරුන් හත් දෙනා ද වාමාංශික සිංහල මන්ත්‍රීවරුන් විසි දෙනෙක් ද පනතට විරුද්ධව ඡන්දය දුන්හ. ඉන්දිය වතු දෙමළ කම්කරුවන්ට මේ පනත නිසා ඡන්දය පාවිච්චි කළ නොහැකි විය. ඔවුන් ලංකාවේ පුරවැසියන් නොවූ බැවින් ඔවුනට ඇත්ත වශයෙන් ම, ඡන්ද බලයක් තිබුණේ නැත. එහෙයින් ඔවුන්ට තිබූ ඡන්ද බලය මේ පනත මගින් අහෝසි කළායැයි කිවහොත් එය වැරදි ය.

1949 දී චෙල්වනායගම් විසින් දෙමළ රාජ්‍ය පක්ෂය පිහිටු විය.⁽¹³⁾ 1952 දී පැවැත්වූ දෙවන පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණයේ දී චෙල්වනායගම් තම පක්ෂයෙන් උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත සඳහා අපේක්ෂකයන් ඉදිරිපත් කළේ ය. එක්සත් ජාතික පක්ෂය හා දෙමළ කොංග්‍රසය එක්ව අපේක්ෂකයන් ඉදිරිපත් කළේ ය. චෙල්වනායගම් ද එක්සත් ජාතික පක්ෂ අපේක්ෂකයාට පරාජය විය. යාපන අර්ධද්වීපයේ ආසන හතෙන් පහක් එක්සත් ජාතික පක්ෂය දිනාගත්තේ ය. වන්නියාසිංහම් ජයග්‍රහණය කළේ ය. එහෙත් වැඩි ඡන්ද දෙසියකින් පමණි. පොන්නම්බලම් ඇමතිවරයෙකු වශයෙන් ඩඩ්ලි සේනානායක අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ද කොතලාවල අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ද දිගට ම සේවය කළේය.

1956 දී මෙම තත්ත්වය වෙනස් විය. එක් අතකින් අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ කිසිදු දෙමළ නියෝජනයක් නොවී ය. අනිත් අතට සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කිරීම සඳහා නීති ගෙන ඒම නිවැරදි ක්‍රියාවක් වුව ද එය දෙමළ නායකයින්ට තම ව්‍යාපාරය ප්‍රබල අන්දමින් ජාතික වශයෙන් මෙන්ම ජාත්‍යන්තර වශයෙන් ද ගෙන යාම සඳහා උපයෝගී කරගත හැකි කරුණක් විය. මෙම නීති ක්‍රියාවට නැගීමේ දී මෙතෙක් විශේෂ වරප්‍රසාද හුක්කි විදගෙන ආ දෙමළ ප්‍රභූ පන්තියට ඔවුන්ගේ කටයුතු රාජ්‍ය භාෂාවෙන් කරගෙන යාම දුෂ්කර විය. එහෙයින් ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් දිවයින හැර ගියහ. එසේ ගියවුන් අතර දොස්තරවරුන් ඉංජිනේරුවරුන් හා නීතිඥයන් වැනි වෘත්තිකයින් වැඩි පිරිසක් සිටියහ. වැඩි දෙනා ක්‍රිස්තියානි භක්තිකයෝ වූහ. ආරථික වශයෙන් මෙන් ම, සාමාජික වශයෙන් ද ශක්තිමත් වූ ඔවුනට දෙමළ ප්‍රචාරක කටයුතු විදේශයන්හි කරගෙන යෑම සඳහා මහා පසුබිමක්

තිබිණි. සිංහල බෞද්ධ බහුතරය විසින් ක්‍රිස්තියානි දෙමළ සුලු කොටසකට හිරිහැර කරන බව ප්‍රචාරය කරමින් තම ක්‍රිස්තියානි සහෝදර වෘත්තිකයින් මෙන් ම ක්‍රිස්තියානි පුජකවරුන් ද මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව වූ සංවිධාන ද තම ව්‍යාපාරය දෙසට හරවා ගැනීමට ඔවුහු සමත් වූහ. ඔවුන් තම වාසියට හරවා ගත් තවත් කරුණක් වූයේ තම නායකයා එනම්, වෙල්වනායගම් ක්‍රිස්තියානි භක්තිකයෙකු වීම ය.

1963 දී එංගලන්තයේ රාජනීතිඥ ශ්‍රීමත් ජෝන් ෆෝස්ටර් විසින් පිළියෙල කොට එංගලන්තයේ මහරජුට යවන ලද සන්දේශ මගින් ඊළාමය ඉල්ලීමේ සාධාරණත්වය කියා සිටියේය. මෙම ව්‍යාපාරයේ දී ඔහු හා එක් වූ අවශේෂ අය ඩේවිඩ් ඇස්ටර්, රොබට් බර්ලි, ජී මයිකල් ස්කොට් පියතුමා, (1983 දී අභාවප්‍රාප්ත විය) ලුවිස් බ්ලොම්කුපර්, ජේම්ස් ෆෝසෙක් සහ ඩිංගල් හුට් ය. මෙම කණ්ඩායම 1976 ජනවාරි මාසයේ දී හා 1977 සැප්තැම්බර් මස 20 වන දින ද ටයිම්ස් (ලංඩන්) පුවත්පතේ කතෘට ලිපි සපයමින් සිංහලයින් විසින් දෙමළ ජනතාව විනාශ කරන හෙයින් ඔවුන් විසින් ඉල්ලා සිටින ඔවුනට නැතිවුණු රාජ්‍යය නැවත ලබාදීමට එංගලන්තය බැඳී සිටින බව කියා සිටියහ. තවද සිංහලයින් විසින් දෙමළ ජනතාව දිගින් දිගට ම පෙළන බවට අසත්‍ය ප්‍රචාර කරමින් ලංකාවට බ්‍රිතාන්‍ය රජයෙන් මෙන් ම ලෝකයෙන් ද ආර්ථික සම්බාධ පැනවිය යුතු යයි ද කියා සිටියහ. මේ සඳහා ඔවුන් බෙහෙවින් උනන්දු කරවන ලද්දේ කේ. වෙකුණසිංහයන්ය.⁽¹⁴⁾

1965 දී හින්දි භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව වශයෙන් තම්ලනාඩුවට හඳුන්වා දීම නිසා එහි උද්ඝෝෂණ ව්‍යාපාර ආරම්භ විය. එයට ඇත්ත වශයෙන් ම, බලපෑවේ තම්ලනාඩුවේ ආධාර මත එවකට උග්‍රවී තිබුණු ලංකාවේ උද්ඝෝෂණ ව්‍යාපාරය යි. පසුව අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් බලපෑම් ඇති විය. එවකට තම්ලනාඩුවේ බලයේ සිටියේ සමස්ත ඉන්දියා අන්තදුරේ ද්‍රවිඩ මුන්නේත්‍ර කසාගම් පක්‍ෂය යි. එම පක්‍ෂයෙහි විදුලිබල අමාත්‍ය එස්. රාමවන්ද්‍රන් කියා සිටියේ හින්දි භාෂාව තම්ලනාඩුවට බලෙන් පැටවීම ලංකාවේ උද්ගතවී ඇති තත්ත්වයට සමාන තත්ත්වයක් එහි ද ඇතිවීමට හේතු විය හැකි බවත් ලංකාවේ දෙමළ ජනයාට සිංහල භාෂාව බලෙන් පැටවීම එහි බෙදුම්වාදයක් හට ගැනීමට අතිශයින් බලපා ඇති බවත් ය.⁽¹⁵⁾ තම්ලනාඩුවට මෙම තර්ජනය එන බව දැනගත් ඔවුහු ඊට කලින් ලංකාවේ උග්‍ර ප්‍රශ්න ඇතිකොට එහි අසිරු තත්ත්වයක් ඇති කළහ.

(2) 1972-1976

1972 සිට 1976 දක්වා කාලය තුළදී ඊළාම් මතවාදය න්‍යායාත්මක ලෙස ගොඩනගන ලද අතර එම මතවාදය ක්‍රියාවට නැංවීමේ කේන්ද්‍රස්ථානය බවට තම්ලනාඩුව පත්විය. මේ නිසා යාපනය-මදුරාසිය පදනම් කොට ගත් ප්‍රචාරක ජාලයක් බිහි විය. 19.2.1972 දින වෙල්වනායගම් සහ

අමර්තලිංගම් දකුණු ඉන්දියාවට ගියහ. එම ගමනේ අරමුණ වූයේ ද්විධ මුත්තේත්‍ර කසාගම් පක්‍ෂයේ මැතිවරණ කටයුතුවලට සහායවීම ය. එහි දී වෙල්වනායගම් මෙසේ කීවේ ය. 'සම්පූර්ණ වූ ද ස්වාධීන වූ ද රාජ්‍යයක් සඳහා අපි සටන් කරන්නෙමු. ශ්‍රී ලංකාවෙහි වෙන ම ආර්භයක් අපි ඉල්ලා සිටින්නෙමු. මේ සඳහා තමිල්නාඩු වැසියන්ගේ පමණක් නොව සමස්ත ඉන්දීය ජනතාවගේ ම සහයෝගය අපට අවශ්‍ය වන්නේ ය'.⁽¹⁶⁾ වෙල්වනායගම්ගේ නායකත්වයට අමතරව ගරිල්ලා සටන් ව්‍යාපාරයක ප්‍රභවය ද මේ කාලය තුළ සිදු විය. 1972 දී දෙමළ තරුණයින් දහදෙනෙකුට විරුද්ධව යාපන මහේස්ත්‍රාත් උසාවියේ නඩුවක් විය. (අංක 49193) එම නඩුව පවරණ ලද්දේ එවකට කැපැල් සහ විදුලි සන්දේශ ඇමැති වූ වෙල්ලය්‍යා කුමාරසූරියර්⁽¹⁷⁾ ඝාතනය කිරීමට තැත් කිරීම හේතුවෙනි. එයින් කීප දෙනෙකු හදිසි කරුණක් වශයෙන් සලකා දේශපාලන මැදිහත්වීම උඩ නිදහස් කරනු ලැබීය. එම හදිසි කරුණ කරුණ නම් (1972 ජනරජ ව්‍යවස්ථාවට අභියෝග කරමින්) එස්. ජේ. ඩී. වෙල්වනායගම් තමා නියෝජනය කළ කන්කසන්තුරේ ආසනයෙන් ඉල්ලා අස්වීම නිසා හටගත් අතුරු මැතිවරණය යි.

එම මැතිවරණය සඳහා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්‍ෂයේ යාපන නගරාධිපති වූ ඇල්ෆ්‍රඩ් දොරේඅප්පා ද අපේක්‍ෂයෙකු විය. අගමැති සිරිමා බණ්ඩාරනායකගෙන් ඔහු ඉල්ලා සිටියේ අත් අඩංගුවේ සිටින සියලු දේශපාලන රැදවුම්කරුවන් නිදහස් කරන ලෙස ය. මැතිවරණය ජයගැනීමට එය රුකුලක් වන බව ඇය සිතූ නිසා ඔවුන් සියලු දෙනා ම නිදහස් කරන ලදී. දේශපාලන වාසි සඳහා නීතිය හැල්ලු කිරීමකට වඩා මෙහි ප්‍රතිපල භයානක විය. අද බරපතල ප්‍රශ්නය වන ත්‍රස්තවාදී සංවිධාන කිහිපයක් ම එසේ නිදහස් වුවත් විසින් අරඹන ලද බැවිනි. ඒවා නම්, ද ටැම්ල් නිව් ටයිගර්ස් (ටී. ඇන්. ටී.), ද ටැම්ල් ඊළාම් ලිබරේෂන් ඕගනයිසේෂන් (ටෙලෝ) හා ද ලිබරේෂන් ටයිගර්ස් ඔෆ් ටැම්ල් ඊළාම් (එල්ටීටීඊ) ය. මේවායේ ආරම්භක සාමාජිකයෝ දෙමළ ශිෂ්‍ය ව්‍යාපාරයෙන් (තමිල් මනවාර් පෙරවි) කැඩී ගිය අය වූහ. දෙමළ ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියා ඇත්ත වශයෙන්ම ප්‍රථමවරට ආරම්භ කරන ලද්දේ එම ශිෂ්‍ය ව්‍යාපාරය විසිනි. 1971 දී දොරේඅප්පාගේ නිවසට බෝම්බ ගැසීමෙන් එය එලියට ආවේය. එම ව්‍යාපාරයේ නායකයා වූයේ ජී. සත්‍යසීලන් ය. ඔහුගේ ව්‍යාපාරය ළදරු අවදියක පැවැති බැවින් තමිල්නාඩුව සමග සම්බන්ධතා පැවැත්වීමට ඔහුට ඉඩක් තිබූ බැව් නොපෙනේ. එසේද වුවත්, ඉහත සඳහන් සංවිධානවල මූලස්ථානය වූයේ තමිල්නාඩුවයි. ඔවුන්ගේ පුහුණු කඳවුරු තිබුණේ එහි බව මූලදී රජයේ ඇතැම් කොටස් නොපිළිගත්ත ද එය සැබෑවක් බව පසුව පැහැදිලි විය. මේ කාලයෙහි ඉන්දීය මධ්‍ය රජයේ තිබූ දෙබිඩ් පිළිවෙත නිසා ප්‍රශ්නය ඉතා ව්‍යාකූල විය. තමිල්නාඩුවේ 'අපි දෙමළ' සංවිධානය මගින්

ලාංකික ත්‍රස්තවාදීන්ට දෙන ලද සහාය අතිවිශාල ය. දෙමළ රාජ්‍යයක් පිහිටුවා දෙමළ කොඩිය ඔසවා දෙමළ ජාතික ගීය ගායනා කරවීම තුළින් දෙමළ අනන්‍යතාව සුරක්ෂිත කරවීම අපි දෙමළ සංවිධානයෙහි අරමුණ විය.

මේ අනුව, ලංකා දෙමළ ත්‍රස්තවාදීන්ගේ කම්පනාවල හා ඉතා සමීප සම්බන්ධතා පවත්වමින් ආයුධ රැස්කිරීම් ආදී කටයුතුවල නිරත වූ අතර හිමි ක්‍රියා දිගින් දිගටම සිදු කළහ. එහි ඉතා දරුණු තත්ත්වයක් 1975 දී දොරේඅප්පා ඝාතනයෙන් පෙනේ. එවැනි සාහසික ක්‍රියා 17 ක් පමණ 1971 සිට 1977 දක්වා සිදුවී තිබේ. (18) මෙම ව්‍යාපාරයට රුකුල් ලැබුණු තවත් දේශපාලන සංවර්ධනයක් මේ කාලය තුළ දක්නට ලැබේ. 1971 දී දෙමළ එක්සත් පෙරමුණ වැළවැටිතුරේ දී පිහිටුවා ගැනීමත් එය ජාත්‍යන්තරයට උචිත පරිද්දෙන් (ත්‍රිකුණාමලයේ දී) දෙමළ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ යනුවෙන් 1976 දී නම් කිරීමත් එම වර්ෂයේ දී ම වඩුක්කොඩ්ඩෙයි සම්මේලනයේ දී ද්‍රවිඩ ජනතාවට දුන් පොරොන්දුන් මේ අතර විය. මේ අදහස් පහසුවෙන් ලෝකයට ගෙන යාමට උදවු වූ වැදගත් සිදුවීමක් වූයේ 1977 දී අමර්තලිංගම් විපක්ෂ නායක ධුරයට පත් වීමයි.

වෙල්වනායගම් 1972 දී තම අසුනෙන් ඉල්ලා අස්වූවත් අතුරු මැතිවරණය පවත්වන ලද්දේ 1975 පෙබරවාරි මාසයේ දී ය. මැතිවරණය කල් දැමීම ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී ක්‍රියාවක් හැටියට ලෝක සංවිධාන විසින් හුවා දැක්වීම අසාධාරණ නොවේ. දොරේඅප්පා තරඟයට ඉදිරිපත් නොවී ය. ඊට හේතුව වූයේ ඔහුට ඉහත සඳහන් කණ්ඩායම්වලින් තිබූ තර්ජනය. (1975.7.27 දින ඔහු ඝාතනය කරනු ලැබේ.) බලාපොරොත්තු විය හැකි පරිදි ම අතුරු මැතිවරණයෙන් වෙල්වනායගම්ට අතිවිශිෂ්ඨ ජයක් ලැබේ. ඔහුට ඡන්ද 25,927 ක් ලැබුණ අතර ඔහුගේ ප්‍රතිවාදියා වූ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ වී. පොත්තම්බලම්ට ලැබුණේ ඡන්ද 9457 ක් පමණි. 1970 දී වෙල්වනායගම්ට ලැබුණේ ඡන්ද 13,520 ක් පමණි. පොත්තම්බලම්ට 8164 ක් ලැබුණි. මේ නිසා යථෝක්ත හිරකරුවන් නිදහස් කිරීමෙන් බලාපොරොත්තු වූ දේශපාලන වාසිය හෝ රජයට ලැබුණේ නැත. වෙල්වනායගම්ගේ මෙම ජයග්‍රහණය දෙමළ ජාත්‍යන්තර ව්‍යාපාරයට ද මහත් රුකුලක් විය.

මේ කාලයේ දී දෙමළ සංවිධාන කීපයක් එංගලන්තයේ බිහිවිය. 1977 දී පහළ වූ ස්ටෑන්ඩිං කොමිටි ඔෆ් ටැම්ප්ලේ පීපල් (ස්කොට්) ඉන් එකකි. එහි ආරම්භක සභාපති වූයේ දොස්තර කනපතිපිල්ලේ අරුමුගම් ය. මෙම සංවිධානය රජය පිළිගත් පුණ්‍යායතනයක් (2744997) ද වීමෙන් එවැනි සංවිධානවලට එංගලන්තය දැක් වූ අනුග්‍රහය පැහැදිලි වේ. තව ද, රජයේ ලිපිකරු සේවා සංගමයේ මහලේකම්ව සිටි කේ.වේකුණ්ඩවාසන් 1971 දී දිවයින හැරගොස් සැම්බියාවේ නීති ක්ෂේත්‍රයේ රැකියාවක නියුක්ත විය. එහි දී ඔහු වැඩිපුර කාලය ගත කෙළේ දෙමළ ඊළාමය පිළිබඳ අදහස්

විදේශයන්හි ප්‍රචාරය කිරීම සඳහා ය. 1975 වන විට සැමිබියාවේ දෙමළ පවුල් 300 ක් පමණ විය.⁽¹⁹⁾ මේ කාලය වනවිට එංගලන්තයේ දෙමළ සංවිධානවලට අමතරව ලන්ඩන් කොමිටි ඔෆ් ග්‍රෙන්ඩිස් ඔෆ් ටැම්ලේස් නම් සංවිධානයක් ඩේවිඩ් ඇස්ට්‍රගේ මූලිකත්වයෙන් පිහිටුවා තිබිණ. එම සංවිධානය විසින් දෙමළ ආරක්‍ෂක අරමුදලක් ද පිහිටුවා තිබූ අතර වෛකුණදේවයන් සැමිබියාවෙන් මුදල් එකතු කර එයට එව්වේ ය.⁽²⁰⁾

(3) 1977-1983

1975 පැවැත්වීමට නියමිතව තිබූ මහමැතිවරණය පවත්වන ලද්දේ 1977 දී ය. මේ කාලය තුළ මතවාදී වශයෙන් ද ප්‍රායෝගික වශයෙන් ද විධිමත් සේ සංවිධානය වූ දෙමළ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ එම මැතිවරණ ප්‍රතිඵල අනුව ඉතිහාසයෙහි ප්‍රථමවරට විරුද්ධ පක්‍ෂයේ නායකත්වය දිනා ගැනීමට සමත් විය. මේ අනුව විරුද්ධ පක්‍ෂයේ නායකයා බවට පත් වූ ඒ. අමර්තලිංගම් වැඩි වශයෙන් කරන ලද්දේ ජාත්‍යන්තර ඊළාම් ප්‍රචාරය යි. එහෙයින් ඔහු ජාත්‍යන්තර ඊළාම් ප්‍රචාරකයා වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබිණ. ඔහු විසින් කමිටු කිපයක් මේ සඳහා පිහිටුවා තිබූ අතර ඒවා මගින් අදාළ කලාපීය කටයුතු ද එම කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය මූල්‍යමය අවශ්‍යතා හා අවශේෂ පහසුකම් ද සලසනු ලැබිණ. මේ කාර්යයන් පෞද්ගලිකව සොයා බැලීම සඳහා ඒ ඒ රටවලට යෑමට අවශ්‍ය පහසුකම් මෙන් පිළිගැනීම ද විරුද්ධ පක්‍ෂයේ නායක වශයෙන් ඔහුට තිබීම ඊළාම් ව්‍යාපාරයට ලැබුණ විශේෂ ආධාරයක් විය.

ස්වාධීන රාජ්‍යයක් තම ජනතාවට ලබා දෙන බවට දුන් පොරොන්දුවට පැහැදිලි ජනවරමක් ලැබී ඇති නිසා එය ඉටු කිරීමට තමන් බැඳී සිටින බව ස්වාධීන රාජ්‍යය පිළිබඳව අනුකූලතාව දැක්වූ විදේශීය සංවිධානවලට මේ තත්ත්වය ප්‍රයෝජනයට ගනිමින් දැන් වූ ඔහු පුද්ගලිකව එම සංවිධාන හමු වීමට ද අවස්ථාව සලසා ගත්තේ ය. ඊළාම්වාදීන් කෙතරම් ජයග්‍රහණයක් මේ කාලය තුළ ලැබුවාද යන්න 1983-84 වර්ෂවල දී උතුරු ඉන්දියාවේ පමණක් ගරිල්ලා පුහුණු මධ්‍යස්ථාන අටක් විය. (සටහන බලන්න) 1978. 10. 5. වන දින එක්සත් ජාතීන්ගේ සම්මේලනය අමතා බලෙන් කථාකිරීමට ඔවුහු එඩිතර වූහ. එවකට විදේශ ඇමතිවරයාව සිටි ඒ.සී.ඇස්.හමීඩ් මහතාගේ නම නිවේදනය කළ විට වෛකුණදේවයන් වේදිකාවට කඩා පැන කථා කිරීමට පටන් ගත්තේ ය. එය ද ශිෂ්ට ලෝකය විසින් ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියාවක් ලෙස සැලකුව ද ඔහු විසින් කියන ලද දේ සැලසුම් කොට තිබූ පරිදි ම ජනමාධ්‍ය මගින් ප්‍රචාරය කෙරිණ.⁽²¹⁾ මේ කටයුතු වැඩි ප්‍රමාණයක් සංවිධානය කරනු ලැබුවේ දෙමළ සම්බන්ධීකරණ කමිටුව විසිනි. බ්‍රිතාන්‍යයෙහි පිහිටුවා තිබූ ඊළාම් ටැම්ලේ ඇසෝෂියේෂන්, ඉලංකේ තමිල් සංගම්, ඉන්දු හා සිලෝන් ෆෙඩරේෂන් මුච්මන්ට් ආදී සංගම් ඒ කමිටුවේ විය. මේ කටයුතු නිසා 1979 මැයි 9 දා මැසවුසෙට්ස් පාර්ලිමේන්තුව මගින් සම්මත කරනු ලැබූ ලංකාවේ පවතින දෙමළ ජීවිතය

පිළිබඳ යෝජනාව ඇමරිකා ජනාධිපතිගේ අවධානයට යොමු කෙරිණ. එසේ ම දෙමළ ඊළාම් ප්‍රකාශය එහි ආණ්ඩුකාර එච්.වී. ජේ.කී. ප්‍රකාශයට පත් කෙළේ ය. 1979 අගෝස්තු මස 14 වන දින දෙමළ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ විදේශයන්හි සිටින ඊළාම් දෙමළ ජනතාවගෙන් දෙමළ සම්බන්ධීකරණ කමිටුවට බැඳෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියේ ය. 1979 දී ඉන්දිරා ගාන්ධි මැතිණියට සන්දේශයක් යැවූ වෛකුණ්ඨවාසන් දෙමළ ජනයාට ලංකාවේ අසාධාරණයක් සිදුවන බව කියා සිටියේ ය. එයට එතුමිය එවූ පිළිතුරෙන් කියා සිටියේ ශ්‍රී ලංකා රජය හා තමන් කිට්ටු මිතුරන් වූව ද, දෙමළ දුක් ගැනවිලි ගැන තම පක්ෂයට මේ අවස්ථාවේ දී සලකා බැලිය හැකි ද යන්න පිළිබඳව තමනට සැක ඇති බව ය.⁽²²⁾

මෙම ප්‍රචාරක කටයුතු සඳහා බිබිසි ආදියෙන් ද ප්‍රචාරයක් දෙනු ලැබිණ. මේ වර්ෂයේ දී ම ලන්ඩනයේ පිහිටුවාගෙන තිබූ සුලු ජාතීන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමේ කණ්ඩායමක් මගින් සිත් ඇද ගන්නා සුලු දැන්වීම් ප්‍රසිද්ධ පුවත්පත්වල සහ සඟරාවල පළ කරනු ලැබිණ. එවැනි එක් දැන්වීමක සිරස්තලය වූයේ සම් මයිනෝරිටීස් නීඩ් යූ ටු ස්ටැන්ඩ් යන්නයි. ලෝක ළමා දිනය වෙනුවෙන් පළ කළ දැන්වීමක් මගින් දෙමළ සරණාගතයින් පුනරුත්ථාපනය කිරීමේ බ්‍රිතාන්‍ය මධ්‍යම අරමුදලට ආධාර ඉල්ලා සිටිනු ලැබිණ. නිදහස සඳහා යනුවෙන් පළ කරනු ලැබූ පෝස්ටරයක් මගින් දෙමළ ඊළාම් ජාතික ආරක්ෂක අරමුදලට ආධාර ලබා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ද දියත් කොට තිබිණ.

මේ කාලයේ දී දකුණු ඉන්දියාවේ අවශේෂ ද්‍රවිඩ ජනතාව ඊළාම් ව්‍යාපාරය දෙසට නම්වා ගැනීමේ ප්‍රයත්නයක යෙදෙන අයුරු ද පෙනී යයි. ඒ සඳහා ඊළාම් වාදීන් විසින් ඉදිරිපත් කළ එක් තර්කයක් නම් සිංහල ආණ්ඩුව මුළු ද්‍රවිඩ ජනතාවට ම විරුද්ධ ව්‍යාපාරයක් ගෙන යන බව ය. එය ඔප්පු කිරීම සඳහා ඉදිරිපත් කරන ලද එක් සාධකයක් වූයේ රජයේ ලේඛනවල දෙමළ යන්න වැරදි ලෙස ද්‍රවිඩ යනුවෙන් භාවිත කිරීමය. (ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ යන තැන්හි රජය යොදන ද්‍රවිඩ යන්න ද වැරදිය) මීට අනුව මිලියන 170 ක් වූ ද්‍රවිඩයන්ගේ සංස්කෘතිය සිංහල ආණ්ඩුව විසින් විනාශ කරන බව හුවා දක්වන ලදී. මෙය ඇත්ත වශයෙන් ම වැරදීමක් අයුතු ලෙස ප්‍රයෝජනයට ගැනීමකි. එවැනි ම තවත් අඩුපාඩුවක් ද දෙමළ ජනතාව හිතාමතා ම අමතක කිරීමට ගත් උත්සාහයක් වශයෙන් මතු කොට පෙන්වා දෙනු ලැබිණ. මෙය නම් 1981 දී දිනමිණ පුවත් පතේ පළ වූ අතිරේකයකි. එම අතිරේකය පළ කරන ලද්දේ සර්වජන ජන්ද බලය ලැබීමෙන් අවුරුදු 50 පිරිම නිමිත්තෙනි. මෙහි ඇස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ හා එච්. ඩබ්ලිව්. අමරසූරිය 1931 දී පළමුවන රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවට තේරී පත්ව අද ද ජීවත්වන එකම දෙදෙනා බව සඳහන් විය. කරුණු නොදැනීමෙන්

හෝ අමතක වීමෙන් ඇස්.පී. වෛද්‍යලිංගමගේ නම එහි සඳහන් නොවීය. ඊළාම්වාදීහු මෙය ලෝකයට හුවා දැක්වූයේ වෛද්‍යලිංගමී සුලු ජාතිකයෙකු බැවින් හිතා මතා ඔහුගේ නම සඳහන් නොකළ බව ය.⁽²²⁾

1981 දී වර්ල්ඩ් ටැම්ල් රිසර්ච් කොන්ෆරන්ස් නමින් සාකච්ඡා සභාවක් දෙමළ සම්බන්ධීකරණ කමිටුව විසින් සමහර ඊරෝස් සාමාජිකයන්ගේ ද සහභාගිත්වයෙන් තමිල්නාඩුවේ දී පැවැත්විණ. එහි දී 1982 ජනවාරි මස 14 වන දින ඒකපාක්ෂික වශයෙන් දෙමළ ස්වාධීනත්වය ප්‍රකාශ කිරීමේ උත්සාහයක යෙදීමට තරම් ඊළාම් ව්‍යාපාරය එඩිතර විය. එයින් අදහස් කරනු ලැබුවේ රොඩේසියාව, කාම්බෝජය, හා සිංගප්පූරුව යන රටවල ඇතැම් කාලවල තිබුණාක් මෙන් සැඟවුණ රාජ්‍යයක් (ගවරන්මන්ට් ඉන් එකසයිල්) තමන්ගේ නිජබිම යැයි ඔවුන් විසින් කියාගනු ලබන ප්‍රදේශයෙහි පිහිටුවා ගැනීම ය. ඒ සියලු රටවලට වඩා ලංකාවේ තත්ත්වය වෙනස් බැවින් ද එවකට දෙමළ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ ඊට විරුද්ධ වූ හෙයින් ද බ්‍රිතාන්‍ය රජය එම අදහසට විරුද්ධ වූ නිසා ද ශ්‍රී ලංකා රජය ගත් ඇතැම් ක්‍රියා මාර්ග නිසා ද එම අදහස ව්‍යර්ථ විය. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයෙන් ඒ සඳහා ආධාර ඉල්ලුවත් එයින් පළක් නොවීය. ඉන්දියානු රජයෙන් ඊට අනුබලයක් නොලැබුණා පමණක් නොව එම ව්‍යාපාරයේ දී පෙරමුණ ගෙන ක්‍රියා කළ වෛකුණ්ඩවාසන් ඉන්දියාවෙන් පිටුවහල් කරනු ලැබිණ.

කෙසේ වුවත්, ජාත්‍යන්තර සංවිධාන මගින් ගෙන යන ලද ප්‍රචාරක කටයුතු අඩපණ නොවී ය. 1983 දී ආචාර්ය මික් මුවර් විසින් ශ්‍රී ලංකන් ප්‍රොපගන්ඩ් වෝ ඉන් යුරෝප් යන ලිපියෙන් ඉදිරිපත් කළ කරුණුත් ඒ වර්ෂයේදී ම එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අනුකමිටුව විසින් ඉදිරිපත් කොට තිබූ කරුණත් මෙය සනාථ කරයි. එම කරුණු දෙමළ ප්‍රචාරක මාධ්‍යවේදීන් විසින් නොව ස්වාධීන යැයි කියනු ලබන පුද්ගලයන් විසින් හා ආයතන මගින් ඉදිරිපත් කිරීම මධ්‍යස්ථ කොටස්වල සිත් ඇද ගත්තාට සැකයක් නැත. අනුකමිටු වාර්තාවේ කරුණුවලට ජිනීවාවේ ශ්‍රී ලංකා තානාපති විසින් පිළිතුරු සපයනු ලැබිණ.⁽²³⁾ ඔහු මෙහිදී පෙන්වා දුන් තව කරුණක් නම්, ලෝක පල්ලි සම්මේලනය (වර්ල්ඩ් කොන්සිල් ඔෆ් චර්චස්) විසින් ගෙන යනු ලබන සිංහල විරෝධී ව්‍යාපාරයයි.⁽²⁴⁾ මේ පදනම යටතේ විදේශීය ආධාර ඇතිව සන්නද්ධ අරගලයක් සඳහා දෙමළ තරුණයෝ සුදානම් වූහ. එහි ක්ෂණික ප්‍රතිඵලය වූයේ 1983 දී ආරක්ෂක හමුදාවේ දහතුන් දෙනෙකු ඝාතනය කිරීමයි.

(4) 1984-1991

ඉහත සඳහන් ඝාතනය හේතු කොට ගෙන 1983 ජූලි මස හටගත් දෙමළ විරෝධී ක්‍රියා නිසා ලංකාවේ දෙමළ ත්‍රස්තවාදීන්ට තනියම නැගී සිටීමට නොහැකි බවත් දෙපිරිස අතර අතරමැදියන් සේ ක්‍රියා කිරීමෙන් පමණක් දෙමළ ජනතාවට ජයග්‍රහණයක් අත්කර දිය නොහැකි බවත්

අනුක්‍රමයෙන් දකුණු ඉන්දියාවට පැමිණෙන දෙමළ සරණාගතයන්ගේ ප්‍රමාණය වැඩිවන බවත් එයින් තමන්ට දැනට කෙලින් ම බලපාන ප්‍රශ්නය උග්‍ර වන බවත් දෙරටට හා කලාපයට බල පෑ හැකි වෙනත් කරුණුත් සලකා බලා එතෙක් අනුගමනය කළ මැදිහත් වීමේ ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කරමින් ඉන්දියාව ලංකාවට 'අණදෙන්නෙකුගේ' තත්ත්වයට පත් වුවා ය. 1983 දී ජී. පරනශාස්ත්‍රි ලංකාවේ ආරාධනයක් නැතිව ම ඉන්දිරා ගාන්ධි මැතිණිය විසින් එවන ලද්දේ එහෙයින්, සම්මත ගුවන් නීති හා දෙශසීමා නීති උල්ලංඝනය කරමින් ඉන්දියාව අහසින් ඊනියා ආහාර පොදි යාපනයට හෙළන ලද්දේ ආහාර හිගයක් තිබූ නිසා නොව තම අණසකට ලංකාව යටත් විය යුතු යන්න සංකේතවත් කිරීම උදෙසා ය. තදනන්තරව දිල්ලියේ දී න්‍යායපත්‍රය සකස්කොට කොළඹ දී සර්වපාක්ෂික සම්මේලනයක් පැවැත්විණ. තිම්පු සාකච්ඡා ජී. බන්දාරගේ උපදෙස් මත පැවැත්විය යුතු විය. රජීව්-ජේ. ආර් ගිවිසුම බලෙන් අත්සන් කරවනු ලැබිණ. ලංකාවේ නිල නොලත් ආණ්ඩුකාරයා බවට ඤේ ඇන් දික්ෂිත් පත්විය. 1984-1991 දක්වා වූ කාලය තුළ දක්නට ලැබුණ මූලික ලක්ෂණය එයයි.

ජූලි ඝාතනය සම්බන්ධයෙන් ඇති වූ සිංහල ප්‍රතික්‍රියාවලට විරෝදය දැක්වීමේ ඉතා ප්‍රබල ව්‍යාපාරයක් මදුරාසියේ පිහිටා තිබූ දෙමළ තොරතුරු මධ්‍යස්ථානය විසින් ඉන්දීය රජයේ සහයෝගය ඇතිව දියත් කරනු ලැබිණ. ඇත්ත වශයෙන් ම, ජූලි කලබල ඊලාම්වාදීන්ට වෙස්වලාගෙන ආ ආශීර්වාදයක් විය. යාපනයේ පටන්ගත් සැටට්ටේ රිවීවී එම ව්‍යාපාරයට නව පණක් දුන් අතර එය ආරම්භයේ දී සෑහෙන ලෙස අලෙවි වූයේ ය. මෙම ප්‍රකාශනයට දායක වූ සිංහල හා දෙමළ මාක්ස්වාදී ව්‍යාපාර ද විය. පැහැදිලි ලෙස ම ජූලි කලබලවලින් වාසි ගත් අනෙක් කොටස වූයේ මාක්ස්වාදීන් හා විරුද්ධ පක්ෂයයි. ඔවුන් විසින් ජූලි සිද්ධීන්ට වෙනත් අර්ථකථන ඉදිරිපත් කිරීමට ගත් උත්සාහය නිසා සිංහලයින් අතර හේද උස්සන්න විය. එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජය දරුණු අභියෝගයකට මුහුණපා සිටින බව දේශපාලන ප්‍රයෝජන ගැනීම එකම අරමුණ කර ගනිමින් හුවා දක්වා ඔවුන් හා ඔවුන්ට හිතවත් ජනමාධ්‍යවේදීහු ලොව වටා ප්‍රචාරයක් ගෙන ගියහ. එපමණක් නොව, එල්ටීටීඊ සාමාජිකයන් ත්‍රස්තවාදීන් වශයෙන් නොව නිදහස සඳහා සටන් කරන්නන් වශයෙන් මාක්ස්වාදීන් විසින් පමණක් නොව කතෝලික පියතුමන්ලා විසින් ද හඳුන්වනු ලැබිණ. උදාහරණයක් වශයෙන්, තිස්ස බාලසූරිය පියතුමා විසින් 1983 බේදවාචකය නමින් වූ තම පොතේ ඔවුන් ගැන සඳහන් කොට ඇති කරුණු ගත හැකිය. යාපනය-මදුරාසිය-යුරෝපය හා අවශ්‍ය රටවල් හා සම්බන්ධ වූ එල්ටීටීඊ ප්‍රචාරක ජාලය සත්‍ය වශයෙන් ම අමුතු උද්දාමයකින් 1984-87 දක්වා කාලය තුළ ක්‍රියාත්මක වූයේ 1983 දී ඉහත කී කොටස්වලින් පිහින ලද

ජීවවායුච නිසායැයි කීම අතිශයෝක්තියක් නොවේ. මේ හේතු කොටගෙන නොරැවේ, නෙදර්ලන්තය, එංගලන්තය, ස්වීඩනය, කැනඩාව, ඇමරිකාව හා ඕස්ට්‍රේලියාව යන රටවල ද මෙම අදහස ප්‍රචලිත විය.

1984 අප්‍රියෙල් මස 14 වන දින අවුරුදු උත්සවය සැමරීම සඳහා ඕස්ට්‍රේලියාවේ ස්ට්‍රැට්ට්ලේඩ් උසස් බාලිකා විදාලයෙහි පැවැත්වූ උත්සවයක දී එල්ටීටීඊ විසින් පොත් පිංවක් නිකුත් කොට තිබිණ. එහි පිට කවරය සකසා තිබුණේ ඊළාම් මාතාවගෙනි. පැන්ඇම් ගුවන් සමාගමේ සභරාවෙහි ද මෙවැනි සිතියමක් ඊළාම් ඇසොෂියේෂන් ඔෆ් ඇමරිකා (සමර්විල්) යු ඇස් ඒ සංවිධානය විසින් පළකර තිබුණි. (සිතියම් 2-3) මේවායේ අරමුණ වූයේ ඊනියා නිදහස සඳහා සටන් කරන්නන්ට ආධාර දීම ය.

ජූලි සිද්ධීන් සිද්ධවන විට තමිල්නාඩු දෙමළ හමුදා ලංකාවට පහර දෙන්නට ඔත්ත මෙන්ත කියා තිබිය දී ඉන්දිරා ගාන්ධි විසින් ජී. පරනශාස්ත්‍රි (මොහු දෙමළ ය) විශේෂ දූතයෙකු වශයෙන් ලංකා ජනාධිපති වෙත එවන ලදී. ලංකා ජනාධිපති ඔහු පිළිගත්තේ ය. මේ අවස්ථාවේ දී නායකයින් දෙදෙනා ගත් මෙම ක්‍රියාකලාපය කාලෝචිත නොවේයැයි කිව නොහැකි ය. එසේ නොවුවා නම් ප්‍රශ්නය මුළුමනින් ම වෙනත් අතකට හැරෙන්නට ඉඩ තිබුණ බැවිනි. ඉන්දියාවේ අණපරිදි එල්ටීටීඊ හා රජය අතර යුද්ධය නැවැත්වීමේ ගිවිසුමක් ජූලි සිද්ධිවල ප්‍රතිඵල වශයෙන් ඇතිවූව ද එය ක්‍රියාත්මක නොවී ය. එයට හේතුව වූයේ ලංකා හමුදාවේ ක්‍රියාකලාපය බව දෙමළ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ මගින් රජීව් ගාන්ධි වෙත 1985 දෙසැම්බර් මස යවන ලද ලිපියක සඳහන් වේ.⁽²⁵⁾ තවද, ශ්‍රී ලංකා හමුදාව ජනසංහාරයකට අර අදින බවත් එයින් දෙමළ ජනතාව මුදා ගත හැක්කේ ඉන්දියාවට බවත් එහි සඳහන් විය. තවදුරටත් ඉදිරියට ගිය මෙම ලිපිය මීට පෙර ඉන්දියා රජය විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනා ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් ප්‍රතිකෂෙප කරන ලද බව ද අවධාරණය කරනු ලැබිණ. ඊට උදාහරණයක් සපයමින් ඉන්දියාව විසින් සකස්කරන ලද න්‍යායපත්‍රය අනුව ජේ. ආර්. ජයවර්ධන සර්වපාක්ෂික සම්මේලනය හෝ ආරම්භක පත්‍රිකාව අනුව තිම්පු සාකච්ඡා හෝ නොපවත්වන ලද බව එහි සඳහන් විය. මේ කරුණු අනුව තමනට ශ්‍රී ලංකා රජය කෙරෙහි විශ්වාසයක් තැබිය නොහැකි බවත් විශ්වාසය ඇත්තේ ඉන්දීය රජය කෙරෙහි පමණක් බවත් කියා සිටියේ ය. මේ හුවා දැක්වීම්වල අරමුණ වූයේ ඉන්දියාව හා ලංකාව අතර මිත්‍රත්වය පළුදු කිරීමත් තමන්ගේ වැඩි කුලපග භාවය ඇත්තේ ඉන්දියාවට බවත් පෙන්වීමත් ය. මෙය මිත්‍රභේදය නම් වූ පැරණි සුප්‍රකට දේශපාලන න්‍යාය අනුගමනය කිරීමකි.

ඉන්දියාවේ ප්‍රතිපත්තිය වන්නේ උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් දෙක සඳහා ස්වාධීන රාජ්‍යයක් ලබා නොදීම බැව් තේරුම් ගත් ඔවුන් විසින් තම අරමුණ වෙනත් අයුරකින් ඉටුකර ගැනීම පිණිස 1985 දී ඉහත සඳහන් ලිපියක් සමග යෝජනා මාලාවක් ඉන්දීය රජය වෙත ඉදිරිපත් කරනු

ලැබීම. වචන කීපයක හා ඉදිරිපත් කිරීමේ පිළිවෙල හැරුණුවිට අද ඉදිරිපත් කොට ඇති දේශපාලන යෝජනා සැබවින් ම එම යෝජනාම ය. ඉන්දියාව විසින් ද එවකට තිබූ ලංකා රජය විසින් ද හේතු සාධක මත එම යෝජනා ප්‍රතිකෂේප කරන ලදී. එම ඒක පාකෂික යෝජනා වර්තමාන රජය විසින් ක්‍රියාත්මක කිරීමට යෑම වර්තමාන යෝජනා ලංකාවේ බහුතරය විසින් ප්‍රතිකෂේප කිරීමට ප්‍රධාන හේතු වේ.

කෙසේවුවද, විසඳුමක් සෙවීම සඳහා ඉන්දියාව උත්සුක වුවා ය. ඉන්දියාවේ මූලිකතවය යටතේ මේ කාලය තුළ දී දෙරට අතර බහුල වශයෙන් හුවමාරු වූ දූත පිරිස්වලින් මෙය සනාථ වෙයි. මේවා ඇත්ත වශයෙන් ම, දිල්ලිය-මදුරාසිය-කොළඹ යන ත්‍රිකෝණ සාකච්ඡා විය. ඉන්දියානු නියෝජිතයා වූ පරතශාස්ත්‍රී දිල්ලියේ සිට ලංකාවට ආවේත් ආපසු දිල්ලියට ගියේත් මදුරාසිය හරහා ය. නට්වර් සිං හා පී. සිද්ධිබරම් ද මේ සාකච්ඡා සඳහා ලංකාවට ආවේ මදුරාසියේ දී ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායම් හා දෙමළ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ නියෝජිතයන් හමුවීමෙන් පසුව ය. දෙමළ නායකයන් සාකච්ඡාවට සහභාගි වූයේ ඉන්දීය නියෝජිතයන් මගින් වීම නිසා මදුරාසිය හරහා යාම හා ඒම අවශ්‍යව තිබීමැයි තර්ක කිරීම ඇත්තට ම නොවන්නකි. අවශ්‍ය පමණට වඩා නායකතවයක් මදුරාසියෙන් දෙන ලද බැවින් හා ලංකාවේ දී දෙමළ නියෝජිතයන් හමුවීමට බාධාවක් නොතිබූ බැවිනි.

ජනාධිපතිතුමා 1983 නොවැම්බර් මස දිල්ලියට ගියේ ය. ආචාර්ය එච්. ඩබ්ලිව්. ජයවර්ධන හා නියෝජිතයෝ එක් අවස්ථාවක ඉන්දියාවේ නීතිපති හමුවී ලංකාවේ සුදුසු ඒකකවලට ව්‍යවස්ථාදායක හා විධායක බලතල දීම පිළිබඳව සාකච්ඡා කළහ. එහි දී දෙමළ නියෝජිතයන් අවධාරණයෙන් කියා සිටි දෙයක් නම් උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් දෙක ඒකාබද්ධ කරන ලෙස ය. එහෙත් 1986 දී සිං හා සිද්ධිබරම් කියා සිටියේ නැගෙනහිර ප්‍රදේශය කොටස් තුනකට කඩා එම පළාත නැවත බෙදීමට ශ්‍රී ලංකා රජය කර ඇති යෝජනාවට වඩා යමක් බලාපොරොත්තු නොවීය යුතු බවයි. තවද, 1944 දී බ්‍රිතාන්‍යයන් විසින් යෝජනා කරන ලද දෙමළ නැගෙනහිර, මුස්ලිම් නැගෙනහිර හා දෙමළ උතුර යනුවෙන් උතුර හා නැගෙනහිර බෙදීමට කර තිබූ යෝජනාව ද විකල්පයක් වශයෙන් ඔවුහු ඉදිරිපත් කළහ. මෙම යෝජනාව මගින් නැගෙනහිර පළාතේ ඇති සිංහල ප්‍රදේශ එම ප්‍රදේශයෙන් වෙන්කොට යාබද පළාත්වලට එකතු කිරීමට ද යෝජනා විය.⁽²⁶⁾ 1987 දී රජීව් - ජේ. ආර් ගිවිසුම ද එහි කොන්දේසි මත සම්මත කළ 13 වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ද ඉන්දියාවේ අණසක මෙකල ලංකාවේ ක්‍රියාවට නැංවූ හැටි පැහැදිලි කරයි. ඉන්දියානු හමුදාවක් සාමසාධක හමුදා නාමයෙන් උතුරු හා නැගෙනහිර පෙදෙස් හි නැවත් වුවා පමණක් නොව පොදු උපදේශක ක්‍රියා පිළිවෙත යටතේ විදේශ සම්බන්ධතා පිළිබඳව පහත සඳහන් තීරණ ද දෙරට විසින් ගනු ලැබීම.

1 විදේශීය යුද්ධ හා රහස් ඔත්තුවේවා නිලධාරීන් ලංකාවේ සිටීම ඉන්දු-ලංකා සම්බන්ධතාවලට හානි නොවන පරිදි විය යුතු ය.

2 ඉන්දියාවේ කටයුතුවලට බාධාවන ආකාරයෙන් ත්‍රිකුණාමලය හා අවශේෂ වරායන් යුද්ධමය කටයුතු සඳහා පාවිච්චි කිරීමට වෙනත් රටවලට නොදිය යුතු ය.

3 ඉන්දියාවේ සහ ලංකාවේ පොදු ව්‍යාපාරයක් වශයෙන් ත්‍රිකුණාමලයේ තෙල් ටැංකි සංවර්ධනය කළ යුතු ය.

4 ලංකාව තුළ පිහිටා ඇති විදේශීය ගුවන්විදුලි සංවිධාන යුද්ධමය හෝ රහස් ඔත්තුවේවා වලට අදාළ වූ කිසිම කාර්යයක් සඳහා පාවිච්චි නොකළ යුතු ය.

මෙම ගිවිසුමට අනුව දෙමළ කණ්ඩායම් විසින් තමන් සතු අවි ආයුධ ශ්‍රී ලංකා රජයට භාරදිය යුතු විය. එය නොපිළිපැදීම නිසා ඉන්දිය රජය හා ඔවුන් අතර විශ්වාසය දෙදරන්තට වූ අතර ඉන්දිය හමුදාවලට විරුද්ධව සටන් කරන්නට ද පටන්ගත් හෙයින් දෙපිරිස අතර වූ හේදය උග්‍රවන්නට විය. අනිත් අතට, ශ්‍රී ලංකාවේ නවජනාධිපති ප්‍රේමදාස මහතා ඉන්දිය හමුදාවලට විරුද්ධව සටන් කිරීම සඳහා එල්ටීටීයට යුද්ධමය ආධාර සැපයීම ද විපක්ෂයේ බලවත් උද්ඝෝෂණ ව්‍යාපාර ද, විදේශීය හමුදාවක් මෙරටේ රැඳී සිටීම රටේ ස්වාධිපත්‍යයට හානියක් බව එතුමාගේ අවංක පිළිගැනීම ද වූ නිසා එම හමුදා ආපසු යැවීම ද කරණකොට ගෙන දෙරට අතර මිත්‍රත්වයට හානියක් වූ බව සත්‍යයකි. එසේ ද වුවත්, ඉන්දියාව මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් අනුගමනය කළ දෙබිඩ් පිළිවෙත නිසා ලංකා ජනතාව විසින් ඉන්දියාව මෙසේ ප්‍රතිකේෂ කිරීම දෙශපාලනමය වශයෙන් විය යුත්තකි.

1984 අගෝස්තු 2 දා මදුරාසියේ මීනම්බක්කම් ගුවන් තොටුපල දෙමළ ත්‍රස්තවාදීන්ගේ බෝම්බයකින් විනාශවී තිස් දෙනෙක් මරණයට පත් වූහ. ඊළාමයෙහි ස්වෛරී රාජ්‍යයක් පිහිටුවා ගත හැකි වේ නම් එක් ගුවන් තොටුපලකට වඩා පරිත්‍යාග කිරීමට දෙමළ ජනතාව සුදානම් විය යුතු යැයි කාමිරාජ් කොංග්‍රසයේ නෙදුමාරන් ප්‍රකාශ කළත්, උසාවිය මගින් සිද්ධියට සම්බන්ධ සියලු සැකකරුවන් නිදහස් කළත් ඉන්දිය බහුතරය කලකිරුණ අතර ජාත්‍යන්තර වශයෙන් එල්ටීටීය මේ නිසා අපකීර්තියට පත් විය. සික් අන්තවාදීන් විසින් 1984 ඔක්තෝබර් මස 31 දා ඉන්දිරා ගාන්ධි මැතිණිය ඝාතනය කිරීම ත්‍රස්තවාදයේ භයානකකම ලොවට පෙන්වන තව කරුණක් විය. අනිත් අතට, 1987 සිට එල්ටීටීය අනුගමනය කළ ඉන්දිය විරෝධී ප්‍රතිපත්තිය නිසා ඔවුන්ට ජාත්‍යන්තර වශයෙන් තිබූ පිළිගැනීම දෙදරා ගියේ ය. එවකට ලංකා රාජ්‍ය අමාත්‍යාංශය මගින් ටැම්ල් ටෙරරිස්ට්ස් - අ රෙකෝඩ් ඔෆ් මර්ඩර් ඇන්ඩ් රොබරි හා ද ෆැක්ට්ස් ආදී ප්‍රකාශන කිපයක් මෙකල පළ කිරීම වැදගත් ය. තවද සෙන්ටර් ෆෝ එක්තික් ඇමිටි

නම් වූ සංවිධානය මගින් පළකරන ලද ද එක්නික් ප්‍රොබ්ලම් ඉන් ශ්‍රී ලංකා කාණ්ඩ මගින් ද එල්ටීටීය ප්‍රතිප්‍රචාරක කාර්යයන් හා ඔවුනගේ ඉල්ලීම්වල සාවද්‍ය බව පෙන්වීම සඳහා අලුත් තර්ක සමහරක් ඉදිරිපත් කරනු ලැබිණ. ලංකා රජය විසින් මෙවැනි ප්‍රචාරක කටයුතු මගින් එල්ටීටීය දමරික කණ්ඩායමක් වශයෙන් උලුප්පා පෙන්වීම පහසුවෙන් යටපත් කළ නොහැකි විය. එල්ටීටීය 1987 ගිවිසුමට අනුකූල නොවීමත් සාමසාධක හමුදාව සමග ඔවුන් යුද්ධ කිරීමත් ඉන්දියාව ඔවුන් හා උරණ කරවන සිද්ධි විය. මෙම ගිවිසුම ක්‍රියාවට නැංවීමේ හාරදුර කාර්යය හාරව සිටි ඡේ. ඇන්. දික්ෂිත් පකිස්තානයේ දී ප්‍රභාකරන් ගැන මෙසේ කීවේය: 'අවුරුදු තුනක් තරම් වූ කලක් ඔහු ඇසුරු කළ ඉන්දියානුවන්ගෙන් කෙනෙකු වූ මට ඔහු පිළිබඳව කළ හැකි අවසන් නිගමනය වනුයේ ඔහු අතිශය ආත්මාර්ථකාමී ආඥාදායෙකු බව ය'. එහෙයින්, ඉන්දියාවේ ජාත්‍යන්තර ප්‍රචාරක ජාලය හා රෝ. සංවිධානය මගින් ජාත්‍යන්තර එල්ටීටීට් විරෝධී ප්‍රචාරයක් ගෙන යනු ලැබිණ. එය ලංකාවට බෙහෙවින් වාසිදායක විය. මෙය විශේෂයෙන් වැදගත් වන්නේ ලංකාවේ විදේශ ප්‍රචාරක කටයුතු ඇත්ත වශයෙන් ම ඉතාමත් ප්‍රාථමික තත්ත්වයක පවතින නිසා ය.

තවද, රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය ඇමතිවරයා වූ රත්න විජේරත්න, ලලිත් ඇතුලත්මුදලි හා ජනාධිපති ආර්. ප්‍රේමදාස සාකච්ඡා වැනි ඒවා නිසා එල්ටීටීය ජාත්‍යන්තර වශයෙන් අපකීර්තියට පත්විය. මේ තත්ත්වය යටතේ එල්ටීටීයට හිතවත් ජාත්‍යන්තර රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවලට එල්ටීටීය ආරක්ෂාකිරීම සඳහා දැඩි අරගලයක යෙදෙන්නට සිදු විය. මේ සංවිධාන අතර ප්‍රියෝ (පීස් රීසර්ච් ඉන් ඔස්ලෝ), ඉන්ටර්නැෂනල් ඇලර්ට් (හේග්), හුමන් රයිට්ස් කොන්සිල් (ඔස්ට්‍රේලියා), ටැම්ප් ඇසෝෂියේෂන් (ඔස්ට්‍රේලියා) ඉන්ටර්නැෂනල් ෆෙඩරේෂන් ඔෆ් ටැම්ප් (එංගලන්තය මෙය සංවිධාන අටක එකකුවකි.) ද ෆෙඩරේෂන් ඔෆ් ඇසෝෂියේෂන් ඔෆ් කැනේඩියන් ටැම්ප්ස්, වර්ල්ඩ් ෆෙඩරේෂන් ඔෆ් ටැම්ප්ස්, වර්ල්ඩ් ටැම්ප් මුච්මන්ට් හා වර්ල්ඩ් කොන්සිල් ඔෆ් වර්වර්ස් මූලික තැනක් ගනී. ඉන්ටර්නැෂනල් ඇලර්ට් සංවිධානයෙහි අධ්‍යක්ෂවරයා කුමාර් රූපසිංහ ය. ඊට කලින් ඔහු ප්‍රියෝ සංවිධානයේ ද අධ්‍යක්ෂවරයා විය. ඔහු ලංකාවේ සිටිය දී ජනවේගය නම් වූ උග්‍ර වාමාංශික කල්ලියක් මෙහෙය විය. ඉන්ටර්නැෂනල් ඇලර්ට් සංවිධානයෙහි මාර්ටින් ඇනල්ස් ලංකාවට නිතර පැමිණේ. ඔහු ඊට පෙර ඇමිනස්ටි ඉන්ටර්නැෂනල් සංවිධානයෙහි මහලේකම් වූයේ ය. ඉන්ඩියා වික්ලි සඟරාව වාර්තා කළ අන්දමට (20.2.1987) ඔහු 1987 පෙබරවාරි මාසයේ දී ශාන්ත ඕගස්තන්ගේ පල්ලියේ පැවැත්වූ රැස්වීමකට සහභාගි වූ අතර එහි දී දෙමළ ප්‍රශ්නවලට ඇහුම්කන් දෙන ලෙස බ්‍රිතාන්‍ය රජයට බලකර සිටියේ ය. තවද, බ්‍රිතාන්‍යයේ සිටින දෙමළ සිරකරුවන් නිදහස් කරන ලෙස ද ඉල්ලා සිටියේ ය.

